

3.3 Wettelijk kader

3.3.1 Internationaal

De internationale wetgeving bestaat uit richtlijnen. De volgende zullen besproken worden:

- Europese richtlijn milieueffectrapportage.
- Seveso-II richtlijn.
- Europese Kaderrichtlijn lucht en dochterrichtlijnen.
- NEC-richtlijn
- IPPC-richtlijn.
- Vogelrichtlijn.
- Habitatrichtlijn.
- Europese Kaderrichtlijn water.
- Europese richtlijn omgevingslawaaï.
- Wetgeving zeevaart

Europese richtlijn milieueffectrapportage [18]

Richtlijn van de Europese Unie over de milieueffectrapportage. De lidstaten zijn verplicht de EU-richtlijnen over te nemen in de nationale wetgeving. Nederland heeft dat gedaan met het Besluit m.e.r. 1994 (zie paragraaf 3.3.2), welke is vastgelegd in Hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer.

Relevantie:

Voor de voorgenoemen activiteit is een MER conform het Besluit m.e.r. verplicht.

Seveso-II richtlijn [15]

De Seveso-II richtlijn (Richtlijn betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken) heeft tot doel om 'uitzonderlijke' risico's voor de gezondheid van de mens en het milieu, zoals brand, explosies en grootschalige emissies van gevaarlijke stoffen, zijnde 'zware ongevallen' te voorkomen dan wel te beperken. De exploitant van een inrichting waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn behoort de nodige maatregelen te treffen om zware ongevallen te voorkomen en, indien deze zich toch voordoen, de gevolgen daarvan voor mens en milieu te beperken. Daarnaast dient de exploitant aan het bevoegd gezag te kunnen aantonen dat de op hem rustende verplichtingen op elk moment worden nagekomen.

De richtlijn is van toepassing op inrichtingen waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn die benoemd zijn in bijlage I bij de richtlijn en in hoeveelheden die de in deze bijlage genoemde hoeveelheden te boven gaan. Binnen de Nederlandse wetgeving is de Seveso-II richtlijn vertaald naar het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO, zie paragraaf 3.3.2).

Relevantie:

Vopak behoort tot inrichtingen waarin meer dan 50.000 ton ontvlambare of licht ontvlambare vloeistoffen aanwezig kunnen zijn. Deze inrichtingen vallen onder de zwaarste categorie van het BRZO en moeten een veiligheidsrapport (VR) in hun bezit hebben. De voorgenoemen activiteit leid tot aanpassingen in het VR.

Europese Kaderrichtlijn lucht en dochterrichtlijnen [17]

Deze Europese kaderichtlijn is erop gericht om:

- doelstellingen voor de luchtkwaliteit vast te stellen, om zo schadelijke gevolgen voor mens en milieu te voorkomen;
- de luchtkwaliteit op basis van gemeenschappelijke methoden en criteria te beoordelen;
- goede luchtkwaliteit in stand te houden en die in andere gevallen te verbeteren;
- te beschikken over adequate informatie over de luchtkwaliteit en er voor te zorgen dat de bevolking daarover wordt ingelicht.

De kaderrichtlijn bevat zelf geen grenswaarden voor luchtverontreinigende stoffen, deze staan in de dochterrichtlijnen. De belangrijkste stoffen zijn NO₂, fijn stof (PM₁₀), SO₂, lood, ozon (speelt een rol bij smogvorming) en zwevende deeltjes. De overige luchtverontreinigende stoffen die in de dochterrichtlijnen genoemd worden zijn: benzeen, CO, polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's), cadmium, arseen, nikkel en kwik. De Europese kaderrichtlijn lucht wordt vervangen door een nieuwe richtlijn 2008/50/EG, waardoor de Europese kaderrichtlijn lucht en enkele andere richtlijnen worden ingetrokken per 11 juni 2010.

Relevantie:

De kaderrichtlijn vormt de basis voor de luchtkwaliteitseisen in hoofdstuk 5 van de Wm, welke worden gehanteerd bij de beoordeling van de toename van de emissie als gevolg van de voorgenomen activiteit.

National Emission Ceilings richtlijn

In de Europese National Emission Ceilings richtlijn (NEC-richtlijn, 2001/81/EG) zijn voor de lidstaten emissieplafonds opgelegd voor zwaveldioxiden, stikstofoxiden, niet-methaan vluchtige organische stoffen (NMVOS) en ammoniak. Om in 2010 aan deze plafonds te voldoen zijn in Nederland maatregelen genomen en grenswaarden gesteld welke met name in hoofdstuk 5 van Wet milieubeheer zijn terug te vinden (zie ook luchtkwaliteit 2007 onder nationale wetgeving). Voor VOS emissies is echter in het Nationaal milieubeleidsplan 4 voor een nog grotere inspanningverplichting gekozen. Om dit te bereiken is het nationaal reductieplan NMVOS opgesteld, waarin inspanningen per sector zijn opgenomen. Voor op- en overslagbedrijven wordt hieraan invulling gegeven in het Milieuconvenant Integrale Milieu Kader Op en Overslag Bedrijven (IMKO2).

Relevantie:

De emissies van de voorgenomen activiteit worden getoetst aan de nationale grenswaarden en eisen zoals gesteld in hoofdstuk 5 van de Wm en in IMKO2. Verdere informatie is te vinden onder de paragrafen nationale wetgeving en convenanten.

IPPC-richtlijn [14]

Ten aanzien van toe te passen technieken is er de Europese Richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (96/61/EG; IPPC-richtlijn). Hierin worden bepaalde typen installaties verplicht gesteld te voldoen aan de criteria van Beste Beschikbare Technieken (BAT of BBT). Deze standaard moet worden vastgesteld door het uitwisselen van gegevens tussen lidstaten en industrie. De op deze manier ontstane documenten met vernoemde technieken worden aangeduid als BAT-referentiedocumenten (BREF's = Bat REFERencedocument).

Relevantie:

De installatie van Vopak behoort niet tot een categorie bedrijven als genoemd in bijlage 1 van de IPPC-richtlijn (IPPC-bedrijf). Vopak zal echter, behalve wettelijk voldoen aan de beste bestaande technieken volgens de Nederlandse documenten genoemd in de Regeling aanwijzing BBT-documenten, ook voldoen aan de BAT-referentie-documenten (BREFs) die op deze installatie van toepassing zouden zijn als ware Vopak wel een IPPC-bedrijf. Voor de vergunningaanvragen Wm en Wvo wordt de voorgenomen activiteit getoetst aan de BREF voor op- en overslag van bulkgoederen [14] en de BREF voor afgas- en afvalwaterbehandeling [14]

Vogelrichtlijn [4]

De EG-Vogelrichtlijn uit 1979 (79/409/EEG, laatstelijk gewijzigd in 1991 door middel van Richtlijn 91/224/EEG) ziet specifiek toe op de bescherming van de, in Bijlage I van de Richtlijn genoemde, bescherming behoevende (bedreigde) vogels, hun eieren, nesten en leefgebieden en op niet in Bijlage I genoemde en geregeld voorkomende trekvogels wat betreft hun broed-, rui- en overwinteringgebieden en rustplaatsen in hun trekzones. De lidstaten moeten de in de Richtlijn genoemde bescherming onder andere realiseren door het instellen van speciale beschermingszones (SBZ) voor de in Bijlage I genoemde vogelsoorten, die bijzonder kwetsbaar zijn. Daarnaast dienen lidstaten zorg te dragen voor:

- onderhoud en ruimtelijke ordening overeenkomstig de ecologische eisen van leefgebieden binnen de beschermingszones;
- herstel of weer aanleggen van vernietigde biotopen;
- aanleg van biotopen.

Relevantie:

Een aantal natuurgebieden in de regio, waaronder de Voordelta, het Voornes Duin en Solleveld/Kapittelduinen, is aangewezen als speciale beschermingszones (Natura 2000) als bedoeld in de Habitat- en Vogelrichtlijn. Dit betekent dat als de voorgenomen activiteit een mogelijk nadelig effect op de instandhouding van beschermde soorten in Natura2000-gebieden kan veroorzaken, een vergunning nodig is krachtens de Natuurbeschermingswet. Het meest gevoelige is wat dit betreft zure depositie.

Habitatrichtlijn [5]

In 1992 heeft de Europese Commissie de Habitatrichtlijn gepubliceerd (Richtlijn 92/43/EEG van de Raad inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna). Deze richtlijn heeft tot doel een samenhangend Europees ecologisch netwerk van beschermde gebieden en habitats, Natura 2000 genaamd, op te bouwen. De Habitatrichtlijn draagt bij aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna. Hiertoe dienen speciale beschermingszones te worden aangewezen. Er zijn lijsten opgesteld van zowel typen habitats als van soorten dieren en planten die in het kader van de Richtlijn beschermd dienen te worden. Op de lijsten van diersoorten staan geen vogels, omdat die al beschermd worden volgens de Vogelrichtlijn. Tussen de EG-Vogelrichtlijn en de EG-Habitatrichtlijn bestaat een belangrijke koppeling. Met ingang van 5 juni 1994 geldt namelijk voor de gebieden die krachtens de Vogelrichtlijn zijn aangewezen, zoals de hiervoor genoemde Voordelta, een beschermingsniveau dat mede uit de Habitatrichtlijn (art. 6) voortvloeit.

De Habitatrichtlijn is in Nederland geïmplementeerd in de Natuurbeschermingswet 1998 voor zover het gebiedsbescherming betreft en in de Flora- en Faunawet voor zover het om soortenbescherming gaat (zie

paragraaf 3.3.2). Ingevolge de uit de Habitatrichtlijn voortvloeiende verplichtingen (strekking artikel 6 lid 4) kan een plan of project dat significante gevolgen kan hebben voor een speciale beschermingszone, ook wanneer de voorgenomen activiteit buiten deze zone zal plaatsvinden, alleen worden toegestaan nadat de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zullen worden aangetast.

Relevantie

Een aantal natuurgebieden in de regio, waaronder de Voordelta, het Voornes Duin en Solleveld/Kapittelduinen, is aangewezen als speciale beschermingszones (Natura 2000) als bedoeld in de Habitat- en Vogelrichtlijn. Als de voorgenomen activiteit een mogelijk nadelig effect op de instandhouding van beschermde soorten in Natura2000-gebieden kan veroorzaken, dan is een vergunning nodig krachtens de Natuurbeschermingswet.

Europese Kaderrichtlijn water [16]

De Kaderrichtlijn water (KRW) is een Europese richtlijn die ervoor moet zorgen dat de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater in 2015 op orde is. De richtlijn beoogt hierbij een kader te scheppen voor het gehele EU-waterbeleid. De richtlijn is gebaseerd op een gecombineerde aanpak, namelijk zowel immissie- als emissiegericht. Deze aanpak dient gestalte te krijgen binnen het zogeheten stroomgebiedbeheer. Conform artikel 3 van de richtlijn moeten de lidstaten hun grondgebied indelen in stroomgebiedsdistricten. Dit heeft er toe geleid dat Europoort behoort tot het stroomgebiedsdistrict Rijn en het deelstroomgebied Rijn-West. In dit deelstroomgebied is Rijkswaterstaat verantwoordelijk voor de uitvoering van de KRW.

Relevantie:

In het kader van de Wvo-vergunning zal het bevoegd gezag de KRW in acht nemen.

Europese richtlijn omgevingslawaai [19]

De Europese richtlijn omgevingslawaai is een richtlijn, opgesteld door de Europese Commissie, waarmee de EU de verschillende dosismaten voor geluid in de verschillende Europese landen wil harmoniseren. Bovendien worden de landen verplicht om over de geluidsbelasting in hun land te rapporteren, en dit ook aan het publiek openbaar te maken. De belangrijkste doelen van deze richtlijn zijn:

- introductie van de Europese geharmoniseerde dosismaat L_{den} ;
- het opstellen van geluidsbelastingkaarten om de geluidssituatie te inventariseren;
- het op basis van de geluidsbelastingkaarten opstellen van actieplannen, waarmee met name de belangrijkste problemen worden aangepakt;
- het bevorderen van de communicatie over het geluidsbeleid met de burgers.

In Nederland is deze richtlijn geïmplementeerd in de Wet geluidhinder en de Wet milieubeheer.

Relevantie:

De Wet geluidhinder is met betrekking tot toetsing aan de zonering van toepassing op de inrichting en de uitbreiding ervan, waardoor de Europese richtlijn omgevingslawaai indirect relevant is.

Wetgeving zeevaart

De verantwoordelijkheden met betrekking tot de internationale zeescheepvaartroutes worden in hun algemeenheid geregeld in het VN Zeerecht-verdrag (United Nations Convention on the Law of the Sea, UNCLOS). In dit Zeerechtverdrag bevindt zich geen bepaling die expliciet verwijst naar luchtvervuiling. Op de zeevaartroutes geldt, zoals overal buiten de territoriale wateren, de internationale regelgeving van de International Maritime Organization (IMO). Als schepen in Nederland zijn geregistreerd heeft de overheid hierop directe invloed via (de handhaving van) de regels op terreinen als veiligheid, milieu, security en arbeid. Buitenlandse schepen vallen hier niet onder.

De EU-regelgeving is bindend voor EU-lidstaten en zijn ook, anders dan bijvoorbeeld de door IMO opgestelde internationale regels, internationaal (Europees) juridisch afdwingbaar. IMO heeft mondiale regels voor de zeevaart over milieu opgesteld (Marpol-verdrag). Annex VI van het Marpol-verdrag gaat over luchtverontreiniging en is in 2005 van kracht geworden. Recent is Annex VI verder aangescherpt zowel met betrekking tot het maximale zwavelgehalte in de brandstof als de NO_x-normering voor motoren van meer dan 130 kW. In aanvulling op deze IMO-regelgeving geldt binnen de EU de zgn. Zwavelrichtlijn. (zie ook paragraaf 3.2.1)

Relevantie:

Voor Vopak betekent dat het varen naar de inrichting onderdeel uitmaakt van het heersende verkeersbeeld. Een schip dat onderdeel uitmaakt van het heersende verkeersbeeld kan zodoende niet aan één inrichting worden toegerekend. Schepen doen in het algemeen immers meerdere inrichtingen op één reis aan en hebben afhankelijk van bijv. weer- en stroomomstandigheden ook nog een wisselende emissie. Tevens kan het type schip dat een inrichting aandoet van dag tot dag wisselen, en kan ook het aantal schepen door ontwikkelingen in de markt door de jaren heen veranderen. Hiermee verandert ook de uitstoot van het schip.

Op basis van het voorgaande is het praktisch niet mogelijk de verbrandingsemissies, en daarmee alsmede de depositie, van varende schepen per inrichting te bepalen. van varende schepen per inrichting te bepalen. Ter indicatie zijn deze emissies op een deel van de vaarroute in kaart gebracht, namelijk vanaf het punt waar schepen afbuigen van doorgaande vaarroutes naar de aanlegsteigers/havens van Vopak

3.3.2 Nationaal

De nationale regelgeving bestaat uit wetten en daaronder vallende algemene maatregelen van bestuur, besluiten, verordeningen etc. Als belangrijkste worden genoemd:

- Besluit milieueffectrapportage;
- Wet milieubeheer;
- Algemene wet bestuursrecht;
- Besluit risico's zware ongevallen;
- Besluit externe veiligheid inrichtingen;
- Wet rampen en zware ongevallen;
- Brandweerwet en Besluit bedrijfsbrandweren;
- Luchtkwaliteit 2007;
- Natuurbeschermingswet;
- Flora- en faunawet;
- Regeling beoordeling afstand tot natuurgebieden milieubeheer;
- Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
- Wet op de waterhuishouding;
- Grondwaterwet;
- Wet bodembescherming;
- Besluit bodemkwaliteit
- Wet geluidhinder;
- Wet op de ruimtelijke ordening;
- Woningwet;
- Scheepvaartverkeerswet;
- Schepenbesluit;
- Wet op de archeologische monumentenzorg;
- Wet beheer rijkswaterstaatswerken.

Besluit milieueffectrapportage [21]

De voorgenomen activiteit valt onder de werking van het Besluit m.e.r. Op grond van artikel 7.8a van de Wet milieubeheer en in het Besluit m.e.r. worden in onderdeel C van de bijlage activiteiten benoemd waarvoor het opstellen van een MER vereist is. Voor een tankopslag is het volgende van toepassing:

Activiteit:

C 25: De oprichting, wijziging of uitbreiding van een inrichting bestemd voor de opslag van aardolie, petrochemische of chemische producten in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een inrichting met een opslagcapaciteit van 200.000 ton of meer.

Relevantie:

Voor de voorgenomen activiteit is een MER-plicht van toepassing, om deze reden is het onderhavige MER opgesteld.

Wet milieubeheer [22]

De Wet milieubeheer (Wm) legt de nadruk op het voorkomen van nadelige gevolgen voor het milieu. In artikel 8.1, lid 1 onder b, is bepaald dat er voor de voorgenomen activiteit een Wm-vergunning nodig is. Op basis hiervan vraagt Vopak een Wm-vergunning aan. De provincie Zuid-Holland is hiervoor het Bevoegd Gezag.

In hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer wordt de voor milieu-effectrapportage relevante EU-regelgeving globaal behandeld.

Het Activiteitenbesluit is op zowel de Wet milieubeheer (Wm) als op de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) gebaseerd. Per 1 januari 2008 geldt dat alle inrichtingen onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit vallen, tenzij sprake is van een gpbv-installatie (beter bekend als de IPPC-bedrijven) genoemd in artikel 8.1 van de Wm.

De voorgenomen activiteit betreft de uitbreiding van een inrichting met betrekking tot de volgende categorieën van het Inrichtingen- en vergunningbesluit (Ivb):

- Categorie 5.1. (Inrichtingen voor het vervaardigen, bewerken, verwerken, opslaan of overslaan van zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare, ontvlambare of brandbare vloeistoffen);
- Categorie 5.3. lid a (het opslaan of overslaan van aardolie of koolwaterstoffen in vloeibare toestand met een capaciteit voor de opslag van deze stoffen of producten van 100.000 m³ of meer).

Relevantie:

Een veranderingsvergunning in het kader van de Wm is vereist. Het MER dient ter ondersteuning van de vergunningaanvraag. Volgens het Activiteitenbesluit is Vopak een C-inrichting en is Artikel 1.4 uit het Activiteitenbesluit van toepassing. Hiermee liggen een aantal algemene regels vast.

Algemene wet bestuursrecht [39]

De Algemene wet bestuursrecht (Awb) bevat de algemene regels voor de verhouding tussen de overheid en de individuele burgers, bedrijven en dergelijke. Dit gebied heet het bestuursrecht. De wet geeft regels voor de voorbereiding, de motivering en de bekendmaking van besluiten en voor bezwaar en beroep tegen besluiten. Onder het begrip besluiten vallen ook beschikkingen, onder andere een beschikking op aanvraag van een vergunning.

Relevantie:

Bij het verlenen van vergunningen (o.a. in het kader van de Wm en Wvo) zal de Awb worden toegepast.

Besluit risico's zware ongevallen [30]

Op 19 juli 1999 is het Besluit risico's zware ongevallen (BRZO'99) in werking getreden als uitvloeisel van de Seveso-II richtlijn van de EU. Dit Besluit stelt eisen aan het veiligheidsbeleid van bedrijven die op grote schaal met gevaarlijke stoffen werken. Doelstelling is het voorkomen en beperken van ongevallen met gevaarlijke stoffen. Daartoe moeten bedrijven onder meer over een veiligheidsbeleid en een veiligheidsbeheerssysteem (VBS) beschikken. Sommige bedrijven moeten daarnaast ook nog een veiligheidsrapport (VR) opstellen en indienen bij de overheid.

Relevantie:

Vopak beschikt voor de bestaande inrichting over een VR in het kader van het BRZO'99. Ten gevolge van de voorgenomen activiteit wordt het VR geactualiseerd. Voor het definiëren van de mogelijke risico's in het kader van de vergunningprocedure wordt een kwantitatieve risicoanalyse (QRA) en een Milieurisicoanalyse (MRA) uitgevoerd.

Besluit externe veiligheid inrichtingen [31]

Het BEVI bevat eigenlijk alleen maar regels voor het bevoegd gezag: het bevoegd gezag moet bij de vergunningverlening grenswaarden in acht nemen en met richtwaarden rekening houden. Het bevoegd gezag doet dit door middel van vergunningvoorschriften. Via de vergunning legt het bevoegd gezag veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Het besluit regelt hoe gemeente of provincie moet omgaan met risico's voor mensen buiten een bedrijf als gevolg van de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in een bedrijf. Daartoe stelt het besluit grenzen aan het plaatsgebonden risico (PR) en geeft het besluit een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico (GR). Een onderdeel van deze verantwoordingsplicht heeft betrekking op de hoogte van het GR. Op grond van beide risico's kan het bevoegd gezag een veiligheidsafstand rond het bedrijf vaststellen. Inrichtingen waarop het BEVI betrekking heeft zijn (artikel 2) onder andere inrichtingen waarop het Brzo van toepassing is en Wm-vergunningplichtige inrichtingen met een PR hoger dan 10^{-6} buiten de grens van de inrichting.

Relevantie

Het bevoegd gezag dient bij de vergunningverlening de risicocontouren van Vopak te toetsen aan het BEVI. Hiertoe wordt een kwantitatieve risicoanalyse (QRA) ingediend bij de vergunningaanvraag Wm.

Wet rampen en zware ongevallen [49]

Deze wet van januari 1985 regelt de taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden bij de bestrijding van rampen. Het rijk heeft een groot deel van de taken van de rampenbestrijding bij de gemeenten gelegd.

In deze wet staat omschreven welke taken de gemeenten hebben, hoe zij zich moeten voorbereiden en hoe de bevelsstructuur is bij een ramp of een zwaar ongeval. Zo staat onder andere omschreven dat de burgemeester rampbestrijdingsplannen kan vaststellen.

Relevantie:

In het kader van de voorgenomen activiteit zal de gemeente Rotterdam het bestaande rampbestrijdingsplan aanpassen.

Brandweerwet [50] en Besluit bedrijfsbrandweren [51]

In de Brandweerwet zijn grenzen gesteld voor de brandveiligheid in het kader van de openbare veiligheid. In deze wet wordt gesteld dat gemeenten de zorg hebben voor:

- het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar, het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand en al hetgeen daarmee verband houdt.
- het beperken en bestrijden van gevaar voor mensen en dieren bij ongevallen anders dan bij brand.

Het Besluit bedrijfsbrandweren op grond van artikel 13 van de Brandweerwet biedt het college van Burgemeester en Wethouders de mogelijkheid bedrijven aan te wijzen om een brandweerrapport (onderdeel van het VR in het kader van het BRZO) in te leveren, op grond waarvan beoordeeld wordt of het bedrijf capaciteit beschikbaar dient te stellen voor een verplichte bedrijfsbrandweer.

Relevantie:

Vopak beschikt voor de bestaande inrichting over een brandweerrapport. Ten gevolge van de voorgenomen activiteit zal het brandweerrapport worden geactualiseerd.

Luchtkwaliteit 2007 [37]

In de Wet milieubeheer is een nieuw hoofdstuk 5 opgenomen over luchtkwaliteit. Dit hoofdstuk is op 15 november 2007 in werking getreden en vervangt het Besluit Luchtkwaliteit 2005. In hoofdstuk 5 van Wet milieubeheer zijn grenswaarden gesteld voor de stoffen SO₂, NO_x, PM₁₀, CO, benzeen en lood, de kern bestaat uit de (Europese) luchtkwaliteitseisen. Dat houdt in dat activiteiten zo gesitueerd dienen te worden of onder zodanige voorwaarden plaats dienen te vinden dat aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit voldaan wordt. Verder bevat het basisverplichtingen op grond van de richtlijnen, namelijk: plannen, maatregelen, het beoordelen van luchtkwaliteit, verslaglegging en rapportage.

Relevantie:

Vopak zal de emissies en de bijdragen van de voorgenomen activiteit aan de relevante stofconcentraties in kaart brengen. De provincie Zuid-Holland dient deze emissies als bevoegd gezag in het kader van de Wm te toetsen aan hoofdstuk 5 van de Wm. In dit kader zullen de immissies worden getoetst aan de grenswaarden voor NO_x, SO₂ en PM₁₀.

Natuurbeschermingswet [24]

Deze wet verbiedt zonder vergunning nadelige handelingen te verrichten die schadelijk zijn voor een beschermd natuurgebied. Het havengebied van Rotterdam is niet aangewezen of aangemeld als Vogelrichtlijngebied of Habitatrichtlijngebied (Natura 2000-gebieden). Zulke gebieden zijn speciale beschermingszones, door de lidstaten aangewezen krachtens Richtlijn 79/409/EEG (= Vogelrichtlijn) en Richtlijn 92/43/EEG (= Habitatrichtlijn). Wel zijn op korte afstand enkele beschermde natuurgebieden gelegen.

Relevantie:

Als de voorgenomen activiteit een mogelijk nadelig effect op de instandhouding van beschermde soorten in Natura2000-gebieden kan veroorzaken, is een vergunning nodig krachtens de Natuurbeschermingswet.

Flora- en faunawet [25]

De Flora- en faunawet regelt de bescherming van soorten. In de wet is het soortenbeschermingsdeel van de Vogel- en Habitatrichtlijn geïmplementeerd evenals het CITES-verdrag (Convention on International Trade in Endangered Species). De doelstelling van de wet is de bescherming en het behoud van de gunstige staat van instandhouding van in het wild levende planten- en diersoorten.

In principe zijn alle vogels, zoogdieren, amfibieën, reptielen en vissen, die in Nederland voorkomen, beschermd. Voor beschermde planten geldt dat het zonder vergunning of ontheffing verboden is ze te plukken, te

verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te onwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen.

Als bij werkzaamheden in de openbare ruimte, een schadelijk effect optreedt voor beschermde soorten op de plek van de werkzaamheden, is een ontheffing of vrijstelling nodig (van artikel 75 van de Flora- en faunawet).

Relevantie:

In dit MER wordt aangegeven welke natuurwaarden er in het plangebied aanwezig zijn (natuurtoets) en in hoeverre de Flora- en faunawet van toepassing is op de voorgenomen activiteiten. Indien binnen de inrichting beschermde dieren en planten aanwezig zijn, is het nodig een ontheffing aan te vragen ex artikel 75 van de Flora- en faunawet bij Dienst Regelingen, een dienst van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV).

Regeling beoordeling afstand tot natuurgebieden milieubeheer [32]

Deze regeling voorziet erin dat het bevoegd gezag voor een inrichting waarop het Besluit risico's zware ongevallen van toepassing is, moet beoordelen of de afstand van die inrichting tot een waardevol of bijzonder kwetsbaar natuurgebied voldoende is om de gevolgen van een zwaar ongeval in die inrichting waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, te beperken, gelet op de kwetsbaarheid van het desbetreffende gebied en de in die inrichting getroffen risicobeperkende maatregelen.

Relevantie:

Doordat de terminal onder het Besluit risico's zware ongevallen valt, dient de uitbreiding te worden getoetst aan de Regeling beoordeling afstand tot natuurgebieden milieubeheer.

Wet verontreiniging oppervlaktewateren [26]

De Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) is er op gericht vervuiling van het oppervlaktewater tegen te gaan en te voorkomen. Deze wet verbiedt het zonder vergunning met behulp van een werk afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen, in welke vorm ook, te brengen in oppervlaktewateren (artikel 1, eerste lid). Schoon hemelwater is hiervan uitgezonderd.

Relevantie:

Vopak zal voor de gehele site een Wvo-vergunning aanvragen voor de lozing van afvalwater op het oppervlaktewater. Door de aanvraag van de Wm-vergunning is sprake van coördinatieverplichting. Tevens is het Activiteitenbesluit deels van toepassing (zie Wet milieubeheer).

Wet op de waterhuishouding [27]

De Wet op de waterhuishouding (Wwh) bevat een aantal bepalingen over de voorbereiding en het opstellen van plannen, zoals het provinciaal waterhuishoudingsplan en beheersplannen van waterschappen. Op de plannen is inspraak mogelijk. Ook geeft de wet een aantal instrumenten om de waterkwantiteit te regelen (bijvoorbeeld waterakkoorden en peilbesluiten).

Relevantie:

Indien water wordt onttrokken of geloosd op het oppervlaktewater zal (afhankelijk van de hoeveelheid) de hiervoor benodigde vergunning in het kader van de Wwh door Vopak worden aangevraagd.

Grondwaterwet [28]

In deze wet wordt de verdeling van het grondwater geregeld en worden de belangen van grondwatergebruikers beschermd. De uitvoering ervan berust bij de provincie. Grondwateronttrekkingen door bedrijven en particulieren zijn, afhankelijk van de omvang, meldings- registratie- of vergunningplichtig. Vergunning voor de onttrekking van grondwater wordt door de provincie verleend in verband met de Provinciale Milieuverordening Zuid-Holland (vergunning dan wel melding, afhankelijk van de debieten).

Relevantie:

Indien er grondwater onttrokken gaat worden in het kader van de bouw van opslagtanks of voor peilbeheersing gedurende de gebruiksfase is toestemming nodig.

Wet bodembescherming [35]

De Wet bodembescherming (Wbb) bevat de voorwaarden die kunnen en worden verbonden aan het verrichten van handelingen in of op de bodem. Primair komt bescherming en sanering in deze wet aan bod. De wet heeft betrekking op zowel land- als waterbodems. Het bevat een saneringsplicht voor bedrijven en een basis voor een subsidieregeling.

Relevantie:

Zowel ten gevolge van de aanlegfase als de gebruiksfase bestaat de mogelijkheid dat er bodemverontreiniging optreedt. Door het treffen van bodembeschermende voorzieningen zal het bodemrisico tot een verwaarloosbaar risico worden teruggebracht.

Besluit bodemkwaliteit [36]

Voor de toepassing van bouwstoffen gold tot voor kort het Bouwstoffenbesluit, deze is vervangen door het Besluit bodemkwaliteit. Om de regelgeving te vereenvoudigen en omdat de milieurisico's van bouwstoffen vaak erg verschillen met die van grond en baggerspecie is in het Besluit bodemkwaliteit onder andere een apart kader opgesteld voor bouwstoffen. Het besluit geeft tevens duidelijkheid over de hergebruik mogelijkheden van reststoffen als bouwstof.

Relevantie:

Dit besluit is van toepassing op alle aan te brengen bouwmaterialen, onder meer zand, klinkers, etc.

Wet geluidhinder [38]

De Wet geluidhinder (Wgh) bevat een uitgebreid stelsel van bepalingen ter voorkoming en bestrijding van geluidhinder door onder meer industrie, wegverkeer en spoorwegverkeer. De wet richt zich vooral op de bescherming van de burger in zijn woonomgeving en bevat bijvoorbeeld normen voor de maximale geluidsbelasting op de gevel van een huis.

In Hoofdstuk V van de Wgh is bepaald dat rond industrieterreinen waarop bepaalde krachtens de Wm aangewezen inrichtingen zijn gevestigd of zich mogen vestigen, een geluidszone moet zijn vastgesteld. Genoemde zone betreft het gebied rondom een industrieterrein, zoals bedoeld in de Wgh, waarbuiten door de op dat terrein gevestigde inrichtingen gezamenlijk geen hogere geluidsbelasting dan 50 dB(A) etmaalwaarde mag worden veroorzaakt. Voor inrichtingen op industrieterreinen die op grond van de Wgh gezoneerd zijn, is er daarom een gelimiteerde geluidsruimte beschikbaar.

Relevantie:

De inrichting ligt op het gezoneerde industrieterrein Rotterdam Europoort. De uitbreiding van de terminal wordt hieraan getoetst.

Wet op de ruimtelijke ordening [23]

De Wet op de ruimtelijke ordening (WRO, per 1 juli 2008 te vervangen door de Wet ruimtelijke ordening (Wro)) is de kaderwet voor het tot stand komen van ruimtelijke plannen op rijks-, provinciaal en gemeentelijk niveau. Ruimtelijke planvorming is een belangrijk middel voor ordening en regulering van het gebruik van de beschikbare ruimte. In het kader van deze wet zijn de bestemmingsplannen vastgesteld. In het kader van de Wro moet er voor het betrokken gebied een bestemmingsplan zijn. De voorgenomen activiteit moet passen binnen dit bestemmingsplan.

Relevantie:

De voorgenomen activiteit past binnen het bestemmingsplan, en heeft als bestemming " I-O " zijnde industriedoeleinden-olieterminal. Er zijn in dit verband geen procedures nodig.

Woningwet [29]

De Woningwet stelt bouwtechnische eisen aan bouwwerken. In de Woningwet is een stelsel opgenomen voor bouwvergunningen. Tevens verplicht de Woningwet gemeenten ondermeer een welstandsnota op te stellen. Daarin moet voor ieder gebied dat een gemeente welstandsgevoelig vindt zo concreet mogelijk aangegeven zijn wat de welstandseisen zijn. De Woningwet vormt de kern van de bouwregelgeving.

Relevantie:

Op grond van artikel 40 van de Woningwet is het verboden een bouwwerk te plaatsen zonder, of in afwijking van een bouwvergunning. Vopak zal een bouwvergunning aanvragen bij de gemeente Rotterdam.

Scheepvaartverkeerswet [33]

De Scheepvaartverkeerswet is een kaderwet die de basis vormt voor het reguleren van het scheepvaartverkeer op de Nederlandse binnenwateren en de territoriale zee. Voor de Rotterdamse haven zijn Burgemeester en Wethouders het bevoegd gezag in het kader van de Scheepvaartverkeerswet. In Rotterdam is deze bevoegdheid overgedragen aan de Havenmeester van Rotterdam, die werkzaam is bij Havenbedrijf Rotterdam NV.

Op grond van de wet kunnen nadere regels worden gesteld aan onder andere verkeersreglementering en het loodsen van schepen. De scheepvaartverkeerswet is onder andere uitgewerkt in het Scheepvaartreglement

territoriale zee, dat nadere regels bevat voor de ordening van het scheepvaartverkeer in de territoriale zee. Het gaat hierbij onder meer om voorschriften betreffende de meld-, uitluister- en communicatieplicht; de mededelingplicht bij ongevallen; bijzonder transport, evenementen, en het voor anker gaan. Daarnaast bevat het reglement onder andere de grondslag voor bepalingen betreffende tijdige melding als voorwaarde voor het binnenvaren van havens, ankerplaatsen en laad- of losinrichtingen.

Relevantie:

De toename in scheepvaartbewegingen moet passen binnen de regels van deze wet voldoen en mag niet leiden tot maritieme en nautische knelpunten.

Schepenbesluit [46]

Het nieuwe Schepenbesluit is op 1 januari 2005 in werking getreden. De internationale verdragsverplichtingen zijn hierin opgenomen. Het Schepenbesluit 2004 bevat geen technische voorschriften meer. Er wordt direct verwezen naar SOLAS '74 (International Convention for the Safety of Life at Sea), het uitwateringsverdrag en de regels van de classificatiebureaus.

Per 1 januari 2005 is eveneens de Regeling veiligheid zeeschepen van kracht geworden. Hierin zijn alle uitvoeringsregelgeving opgenomen op grond van het Schepenbesluit 2004. De Regeling veiligheid zeeschepen verwijst direct naar IMO-normen en Europese regels.

Relevantie:

In het kader van de (nautische) veiligheid van het aanmeren van de schepen wordt door Rotterdam uitvoering gegeven aan deze regelgeving.

Wet op de archeologische monumentenzorg [34]

Het uitgangspunt hierbij is het beschermen van archeologische waarden waar nodig, zonder meer maatschappelijke lasten in het leven te roepen dan strikt noodzakelijk. De wet heeft de volgende drie invalshoeken:

- een regime voor m.e.r.-plichtige projecten;
- een regime voor bouwen en het anderszins uitvoeren van werkzaamheden in het kader van bestemmingsplannen of in het kader van vrijstellingen;
- een regime voor ontgroningen.

Relevantie:

Er dient te worden uitgezocht of er archeologische waarden in het gebied te verwachten zijn in het gebied waar het initiatief plaatsvindt.

Wet beheer rijkswaterstaatswerken

Deze wet regelt dat Rijkswaterstaat in staat wordt gesteld waterstaatswerken zoals (water)wegen, bruggen en sluizen te beheren en te onderhouden, zodat deze werken in stand blijven en veilig en doelmatig worden gebruikt. Om deze reden is een vergunning nodig als men bijvoorbeeld in, op of onder een rijkswaterstaatswerk werk wil uitvoeren.

Relevantie

Als Vopak in de haven een constructie wenst te bouwen, dan is een vergunning van Rijkswaterstaat nodig.

3.3.3 Provinciaal/regionaal

Provinciale milieuverordening Zuid-Holland [42]

De Wm (artikel 1.2, eerste lid) legt de provincies in Nederland de provinciebesturen de verplichting op om een Provinciale Milieuverordening (PMV) vast te stellen. In de PMV nemen de provincies extra regels op voor specifieke problemen in de provincies. Onderwerpen die bij alle provincies in de PMV staan, zijn het afvalstoffenbeleid en de milieu-beschermingsgebieden voor stilte en voor grondwater.

De PMV regelt in diverse gebieden de bescherming van het grondwater tegen verontreinigingen. Daarmee wordt bereikt dat nu en in de toekomst grondwater kan worden gebruikt voor de productie van drinkwater. De PMV omvat een aantal verbodsregels. Hiervan kan ontheffing worden aangevraagd.

Relevantie:

Uit de kaartbijlagen bij de PMV kan worden afgeleid dat het betreffende gebied niet is aangemerkt als een milieubeschermingsgebied, een grondwaterbeschermingsgebied of een stiltegebied. Hiervoor zijn dus geen ontheffingen nodig.

3.3.4 Waterschap Hollandse Delta

Keur[43]

Vopak ligt in het beheersgebied van Waterschap Hollandse Delta. Waterschappen stellen een keur vast.

De keur is een verordening van het waterschap, en handelt vooral over zaken als:

- inrichting, beheer en onderhoud van waterkeringen en waterlopen;
- afsteringen;
- ontvangst van baggerspecie;
- dempen of graven van sloten.

In de keur staat welke handelingen in de buurt van waterkeringen, watergangen en bijbehorende kunstwerken (sloten, kades, gemalen en stuwen) verboden zijn. Wil men bij een werk onder beheer van het Waterschap Hollandse Delta veranderingen aanbrengen, dan moet men een keurontheffing aanvragen.

Relevantie:

Indien nodig zal Vopak een keurontheffing aanvragen.

3.3.5 Gemeente

Hieronder wordt aandacht gegeven aan gemeentelijk beleid die een toetsende betekenis kunnen hebben voor de nog te nemen besluiten.

- Bouwverordening Rotterdam;
- Havenplan 2020, Ruimte voor kwaliteit;
- Havenverordening Rotterdam;
- Havenreglement Gevaarlijke Stoffen;

Bouwverordening Rotterdam [44]

De Bouwverordening Rotterdam is op gemeentelijk niveau een nadere uitwerking van de Woningwet en de daaraan gerelateerde besluiten en regelingen. Tevens geeft het de meer specifieke invulling van de beleidsvrijheden die de gemeente op dit vlak heeft. Bij het beoordelen van de bouw aanvragen vindt een toetsing aan de bepalingen uit de bouwverordening plaats. Ook vormt de Bouwverordening het juridisch kader voor de Gebruiksvergunning.

Relevantie:

Nieuwe bouwwerken moeten voldoen aan de Bouwverordening. Voor dit project dient een bouw- en gebruiksvergunning te worden aangevraagd.

Havenplan 2020, Ruimte voor kwaliteit [45]

In het Havenplan 2020 zijn voor de komende 20 jaar zes 'streefbeelden' uitgewerkt. De zes facetten van Rotterdam Kwaliteitshaven in 2020 zijn: een veelzijdige haven, een duurzame haven, een kennishaven, een snelle en veilige haven, een attractieve haven en een schone haven. Het Havenplan 2020 heeft drie doelstellingen:

- Versterking van de internationale concurrentiepositie van het haven- en industriecomplex;
- Bijdragen aan de versterking van de economische structuur van stad en regio;
- Bijdragen aan een beter woon- en leefmilieu in de regio.

Relevantie:

Vopak (inclusief uitbreiding) zorgt mede voor de versterking van de aanwezige bedrijvenclusters in de haven.

Havenverordening Rotterdam[47]

Het doel van deze verordening is om, in aanvulling op de bestaande wet- en regelgeving, aspecten van plaatselijke aard te regelen. Het gaat daarbij om het bevorderen van goed havenbeheer. In dat kader zijn aanvullende regels gesteld met betrekking tot de orde, de veiligheid en het milieu van de haven en de omgeving van de haven, en met betrekking tot de kwaliteit van de dienstverlening in de haven. Een belangrijk deel van de bevoegdheden van het college van Burgemeester en Wethouders is op basis van een mandateringsbesluit toegekend aan de Havenmeester van Rotterdam. De havenmeester Rotterdam (havenbekken) treedt ook op als Rijkshavenmeester Regio Rotterdam-Rijnmond (doorgaande hoofdvaarwegen zoals de Nieuwe Maas) en legt dus ook verantwoording af aan het Rijk. Zo kunnen op basis van de havenverordening zones worden ingesteld, zogenaamde petroleumhavens, met een speciaal veiligheidsregime voor gevaarlijke stoffen. Het aanwijzen van deze zones heeft plaatsgevonden in het kader van het Havenreglement gevaarlijke stoffen (uit 1987).

Relevantie:

Vopak dient rekening te houden met de Havenverordening van Rotterdam.

Havenreglement Gevaarlijke Stoffen [48]

In de Rotterdamse haven zijn regels voor handelingen met gevaarlijke stoffen en voor de ligplaats van schepen met dergelijke lading. Wanneer schepen in een Petroleumhaven moeten laden, lossen of bunkeren, mogen zij dit slechts doen onder bepaalde voorwaarden. Op grond van het Havenreglement Gevaarlijke Stoffen zijn regels gesteld met betrekking tot open vuur, vonkvorming e.d.

Relevantie:

Vopak dient rekening te houden met het Havenreglement gevaarlijke stoffen.

3.4 Buitenwettelijk kader en richtlijnen

Onder buitenwettelijk kader wordt verstaan convenanten, richtlijnen, circulaires en normen, die niet zelfstandig wettelijke verplichtingen opleggen. De belangrijkste worden hieronder besproken.

3.4.1 Convenanten

De volgende convenanten worden als relevant beschouwd in het kader van het project:

- IMKO-2¹;
- Geluidsconvenant Rijnmond-West;
- Afsprakenkader Waterweg.

IMKO-2 [52]

Tussen de Leden van de Vereniging van Onafhankelijke Tank Opslag Bedrijven (VOTOB), waaronder Vopak, en het bevoegd gezag bestaat er een overeenstemming over de hierna volgende tekst, die een resultaat is van de onderhandelingen die tot juni 2005 zijn gevoerd over het Milieuconvenant Integrale Milieu Kader Op en Overslag bedrijven (IMKO-2).

Vooruitlopend op ondertekening van het milieuconvenant IMKO-2 zullen partijen van overheid en branche de volgende acties uitvoeren: het opstellen van bedrijfsmilieuplannen door de Leden van de VOTOB voor 1 maart 2006 waarin de implementatie van de afspraken in de hierna volgende tekst beschreven wordt, het opnemen van een bijzondere regeling voor tankopslagbedrijven in de NeR (Nederlandse emissie Richtlijn lucht) door het bevoegd gezag en het afronden van de tekst van het milieuconvenant IMKO-2 door beide partijen en daarop volgend afronden van de bestuurlijke besluitvorming hierover door het bevoegd gezag. Vanaf dit moment zijn de VOTOB en het Bevoegd Gezag gehouden in de geest van deze overeenkomst te handelen.

De belangrijkste IMKO-2 afspraken zijn:

- Het bestrijden van emissies naar de lucht heeft in de afweging met andere milieucompartimenten, prioriteit. De Staat der Nederlanden heeft in het kader van de Europese NEC (Nationale Emissie Plafonds) Richtlijn de verplichting op zich genomen om de emissies van vluchtige organische stoffen (VOS) terug te dringen tot een maximum van 185 kton in het jaar 2010. Het IMKO-2 zal invulling geven aan de bijdrage van de Tank op- en overslagbedrijven, door middel van de in de Overeenkomst afgesproken gelijkmatige handhaving vanwege het Bevoegd Gezag, aan het realiseren van deze verplichting;

¹ Raamwerk voor de realisatie van een Bedrijfs Milieu Plan 2006-2010 voor Tank Opslagbedrijven, VOTOB, 25 juni 2006

- IMKO-2 is gebaseerd op implementatie van de Best Beschikbare Techniek (BBT), die in het convenant, zowel voor nieuwbouw als voor bestaande inrichtingen gedefinieerd wordt (zie 2.1);
- De partijen leggen zich niet vast op de te behalen emissiereductie per bedrijf en/of de branche, maar op de implementatie van de BBT.

Voor verdere details wordt verwezen naar de tekst van deze overeenkomst.

Relevantie:

De nieuw te bouwen terminal van Vopak zal voldoen aan de relevante eisen uit de relevante BREF-documenten, zie IPPC-richtlijn. Het gaat hierbij om diffuse emissies, het waterkader, IMKO-2 aandachtstoffen afkomstig uit de studie en beste beschikbare technieken voor tanks. De voorzieningen, maatregelen en emissies komen in hoofdstuk 6 uitgebreid aan de orde.

Geluidsconvenant Rijnmond-West [53]

In het Geluidsconvenant Rijnmond-West hebben overheid en industrie in gezamenlijk overleg een denkbeeldige lijn getrokken rondom de industrie in het westelijk deel van het Rijnmondgebied (Botlek, Europoort en Maasvlakte). Buiten die lijn mag het geluid van de industrie een bepaalde waarde niet overschrijden: vanuit de woonkern geredeneerd betreft het hier de 55 dB(A) contour. De bedrijven hebben zich via het convenant verplicht om, in samenwerking met DCMR, mee te werken aan dit project, waarbij mogelijke reducties bekeken worden en vergunningen indien nodig worden aangepast.

Relevantie:

De veranderingen in de geluidsruimte van de uitgebreide terminal worden getoetst aan het convenant

Afsprakenkader Waterweg [54]

Het Project Waterwegcentrum is gericht op het verstevigen van de woon-, werk- en recreatiefunctie van Hoek van Holland. Zo worden in het kader van dit project circa 1.200 woningen gerealiseerd en wordt gewerkt aan een betere bereikbaarheid.

Op 6 december 2004 is ten behoeve van dit plan het Afsprakenkader Rechtermaasoever ondertekend. Hiermee is vastgelegd dat provincie, stadsregio en gemeenten samen met het bedrijfsleven aan de slag gaan om op de rechter Maasoever tussen Rotterdam en Hoek van Holland woningen, recreatiegebied en nieuwe bedrijfsterreinen te realiseren. Vastgelegd is dat, ondanks de woningbouw, niet aan de milieugebruiksruimte van bedrijven aan de overkant, op de linker Maasoever, zal worden getornd.

Relevantie:

Het bevoegd gezag dient het project te toetsen aan de milieugebruiksruimte die in het afsprakenkader is afgesproken.

3.4.2 Richtlijnen

Hieronder worden de richtlijnen besproken, die relevant zijn voor de voorgenomen activiteit. Dit zijn documenten die zijn genoemd in de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

Het betreft:

- Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen;
- Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR);
- Nederlandse richtlijn bodembescherming.

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen

De publicaties in de Publicatiereeks Gevaarlijke stoffen (PGS) zijn adviezen aan het bevoegd gezag en worden pas van kracht als het bevoegd gezag de adviezen overneemt in de Wm-vergunning en algemene regels (bijvoorbeeld op grond van artikel 8.40 van de Wm). De PGS publicaties vervangen de voormalige CPR-richtlijnen. Deze publicaties worden veel gebruikt bij de vergunningverlening op grond van de Wm en bij arbeids-, transport- en brandveiligheid.

Niet alle PGS publicaties zijn van toepassing op de voorgenomen activiteit. De volgende PGS-publicaties zijn wel van toepassing:

- PGS 3: Richtlijnen voor kwantitatieve risicoanalyse;
- PGS 6: Aanwijzingen voor implementatie van BRZO'99;
- PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 29: Vloeibare olieproducten bovengrondse opslag in verticale cilindrische installaties.

Relevantie:

De uitbreiding wordt getoetst aan bovenstaande richtlijnen.

Nederlandse emissierichtlijn lucht [64]

De Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR) is bedoeld om de vergunningverlening met betrekking tot emissies naar de lucht te harmoniseren en om informatie te verschaffen over de stand der techniek op het gebied (c.q. BBT) van emissiebeperking. De concentratie-eisen zijn in de NeR gegeven per (chemische) stof of per klasse van stoffen. De NeR is vastgesteld door de gezamenlijke overheden - provincies, gemeenten en rijk - met de industrie in een adviserende rol. De NeR heeft geen formele wettelijke status, maar wordt gebruikt als richtlijn voor de vergunningverlening.

Relevantie:

In het kader van de Wm-vergunning vindt toetsing aan de NeR plaats.

Nederlandse richtlijn bodembescherming [65]

De Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB) geeft invulling aan het nationale bodembeleid. Het uitgangspunt van de NRB is om bodemrisico's als gevolg van het uitvoeren van bedrijfsmatige activiteiten door een doelmatige combinatie van maatregelen en voorzieningen zoveel mogelijk te beperken, liefst zodanig dat er sprake is van een verwaarloosbaar risico. De bodemrisico-checklist (BRCL) vormt het hart van de NRB. Aan de hand van de BRCL kan per bedrijfsactiviteit bepaald worden wat het bodemrisico is van deze activiteit.

De NRB heeft geen formeel juridische status, maar heeft als bestuurlijk bekrachtigd instrument wel een sterk sturende functie. Op opslagtanks met een grotere diameter dan 8 meter is de onderliggende BoBo-richtlijn van toepassing. De te realiseren tanks overschrijden deze grens, het beheer van de tanks (aanleg, onderhoud en inspectie) geschiedt dan ook conform de basiseisen in de BoBo-richtlijn.

Relevantie:

De eisen van de BoBo-richtlijn worden gevolgd en in het kader van de Wm-vergunningaanvraag zal een bodemrisicoanalyse conform de NRB worden uitgevoerd.

3.4.3 Circulaires en normen

Hieronder worden de circulaires en normen besproken, die relevant zijn voor de voorgenomen activiteit. Het betreft:

- Handreiking meten en rekenen Industrielawaai [66] en Handreiking industrielawaai en vergunningverlening;
- Circulaire 'Bouwlawaai 10 jaar later'.

Handreiking meten en rekenen Industrielawaai [66] en Handreiking industrielawaai en vergunningverlening [67]

Deze handreikingen geven de wijze waarop de geluidsemissie berekend moet worden en het beleidskader van de beoordeling van industrielawaai.

Relevantie:

De geluidsemissie moet worden berekend en beoordeeld conform deze genoemde handreikingen.

Circulaire 'Bouwlawaai 10 jaar later' [68]

De eerste Circulaire Bouwlawaai werd in 1981 opgesteld toen bleek dat bouwlawaai een ernstige vorm van geluidsoverlast veroorzaakte. Doel van deze circulaire was om duidelijke grenzen aan bouwlawaai te kunnen stellen zodat de hinder door bouwlawaai voorkomen of beperkt kon worden. In 1991 kwam de tweede Circulaire uit waarin de ontwikkelingen over de afgelopen 10 jaar in beeld zijn gebracht en bovendien de Europese regelgeving ten aanzien van bouwmachines is opgenomen. De circulaire uit 1991 wordt nog steeds gebruikt. In deze circulaire zijn aanbevelingen gedaan voor de geluidsemissie van materieel en toetsingswaarden voor geluidsbelasting aan woningen, uitgaande van werkzaamheden overdag.

Relevantie:

Deze circulaire is voor de uitbreiding van Vopak relevant omdat er woningen in de omgeving gelegen zijn.

3.4.4 Overige

Bedrijfsmilieuplan [70]

Een bedrijfsmilieuplan (BMP) is een plan van aanpak op het gebied van milieuomstandigheden waarin organisaties aangeven hoe zij hun milieubeleid gestructureerd vorm geven. Vopak heeft voor de uitvoering van het milieubeleid een milieuzorgsysteem opgezet.

Relevantie:

De uitbreiding wordt afgestemd op het milieubeleid en milieuzorgsysteem van Vopak.

3.5 Toetsingskader en emissiecriteria

Op basis van de voorgaande beschrijving van relevant beleid en wettelijk kader zijn de belangrijkste toetsingscriteria ten aanzien van het project in de tabel 3.4 samengevat.

Tabel 3.4.: Relevant toetsingskader in het kader van het project

Aspect	Beoordelingsparameter	Emissie/Immissie criteria	Opmerking	Referentie
Externe veiligheid	Plaatsgebonden risico (QRA)	10 ⁻⁶ -contour		Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen, BEVI
	Groepsrisico (QRA)	F(N)-curve		Regeling Externe Veiligheid Inrichtingen, REVI
	Milieurisico's (MRA)	Acceptabel risico		Besluit risico's zware ongevallen (Brzo)
Lucht	Immissie PM10	40 µg/m ³	Jaargemiddelde grenswaarde	Wm hoofdstuk 5
	Immissie NOx	40 µg/m ³	Jaargemiddelde grenswaarde	Wm hoofdstuk 5
	Immissie SO ₂	20 µg/m ³	Jaargemiddelde grenswaarde	Wm hoofdstuk 5
	Emissie VOS, PM10, NOx, SO ₂		Middelvoorschrift en, geen grenswaarden	Nederlandse emissie richtlijn, IMKO-2
	Geur	Maatregeleniveau II 0.5 OU/m ³ (99.5-percentiel) buiten de inrichting maar niet over gevoelige gebieden	Geurbeleid PZH	Zie ook Bestaande revisievergunning Vopak
Water	Waterkwaliteitseisen	Aanvaardbaarheid lozing en effect op het ontvangend oppervlaktewater		Wet verontreiniging oppervlaktewateren
	Waterkwantiteitseisen	Aanvaardbaarheid lozing en effect op het ontvangend oppervlaktewater		Wet op de waterhuishouding
Bodem	Bodemrisicoklasse	Bodemrisico-klasse A	Verwaarloosbaar bodemrisico	Nederlandse Richtlijn Bodembescherming
Geluid	Geluid op zonebewakingspunten	Etmaalwaarde op zonebewakingspunten		Wm-vergunning; bestemmingsplan

	Geluid op geluidgevoelige bestemming	Etmaalwaarde 50 dB(A) op gevel geluidgevoelige bestemmingen		
Natuur	Instandhoudingsdoelstellingen	Zie Aanwijzingsbesluit Voordelta en Voornes Duin, Ontwerpbesluit Solleveld & Kapittelduinen	Depositie van verzurende en vermestende stoffen (NOx, SO ₂)	Natuurbeschermingswet 1998
	Immissie NOx ²	30 µg/m ³	Specifiek t.a.v. het ecosysteem	Wm hoofdstuk 5
	Bijdrage mate van vermesting en verzuring	Wordt uitgedrukt in mol/ha/jaar en is afhankelijk van de soorten in het betreffende gebied.	Kritische depositiewaarde per habitatype Natura 2000-gebied	Dobben van, H. en Hinsberg van, A. Overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op habitattypen en Natura 2000-gebieden, Alterra-rapport 1654, Alterra, Wageningen, mei 2008

² Voor NOx is in de Wet milieubeheer een grenswaarde opgenomen ten aanzien van het ecosysteem